

[Industriministeren]

Skibskreditfond at opnå lån i skibe, der bygges på danske værfter, til en effektiv rente på 8 pct. p.a. ved, at Nationalbanken overtager de af Skibskreditfonden udstedte obligationer til parikurs.

Af Nationalbankens årsberetning for 1979 fremgår, at Nationalbanken ved løbende overtagelse til pari af C-obligationer udstedt af Danmarks Skibskreditfond på overtagelsestidspunktet har konstateret kurstab (i forhold til de på Københavns Fondsbørs noterede kurser for sådanne obligationer), der for året 1979 som helhed har andraget 491 mill. kr.

Der har ifølge Danmarks Statistiks beregninger i 1979 været beskæftiget 19.900 arbejdere og funktionærer på skibsværfter og bådebyggerier.

Det nævnte bruttobeløb svarer således til ca. 24.500 kr. pr. medarbejder.

Bruttobeløbet kan dog i sin helhed hverken betragtes som subsidiering af dansk værftsindustri eller som en samfundsmæssig omkostning forbundet med værftsindustriens opretholdelse.

Uden en dansk skibskreditordning ville danske og udenlandske rederier ikke lade deres køb ved danske værfter finansiere over det danske obligationsmarked med dets høje renteniveau, men være henvist til det internationale kapitalmarked. Skibskreditordningens støtteelement er således udtrykt ved forskellen mellem det internationale renteniveau og skibskreditordningens 8 pct. p.a. Denne rentesats er imidlertid identisk med rentesatsen i de internationale aftaler om skibskreditter, og praktisk taget har alle skibsbygningslande statslige skibskreditordninger baseret på dette renteniveau.

Skibskreditordningen – som af historiske grunde er baseret på obligationsudstedelse – må samfundsmæssigt set betragtes som en nødvendig del af den almindelige kreditpolitik, uden hvilken en dansk værftsindustri næppe kunne opretholdes. Ordningens reelle samfundsøkonomiske omkostninger må nærmest kunne udtrykkes ved forskellen mellem den rente, staten må betale for udenlandske lån, og skibskreditordningens rentesats.

Spm. nr. 643

Til indenrigsministeren (2/4 80) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvad har ministeren foretaget for at få byrådet i Vejen til at forstå, at beslutningen om at bygge en ny svømmehal er forkert?«

Begrundelse

Danmark er blevet et fattigt land under socialdemokraternes styre, og derfor er der ikke råd til luksusbyggerier som nye svømmehaller, og for energiministeren må det jo være anledning til adskillige søvnløse nætter, at en kommune tror, de har energi til svømmehalopvarmning. Borgerne i Vejen kommune har jo også kraftigt protesteret mod svømmehallen, men det er åbenbart kun et byrådsflertal, der ikke er energiansvarligt.

Besvarelse (15/4 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det er en kommunalbestyrelses opgave at styre kommunens anliggender. Det følger heraf bl. a., at det er kommunalbestyrelsen, der beslutter, hvilke kommunale anlægsopgaver der skal gennemføres, herunder om der i kommunen skal opføres en svømmehal.

Det kommunale selvstyre indebærer naturligvis, at kommunalbestyrelsen ikke må handle ulovligt.

Da der ikke i spørgsmålet eller dets begrundelse er anført noget, der antyder, at der skulle være tale om, at den beslutning om opførelse af en svømmehal, som Vejen byråd har truffet, skulle være en ulovlig beslutning, finder jeg ikke anledning til at foretage noget over for Vejen byråd.

Spm. nr. 645

Til arbejdsministeren (2/4 80) af:

Nathalie Lind (V):

»Er det ment som en aprilspøg, eller er ministeren enig i, at hans administration i henhold til arbejdsmiljøloven foreslår regler om, at udendørsarbejdende skal være beskyttet, f. eks. således at gartnerne skal færdes overdækket med flytbare plasticoverdækninger, og at der skal være mere end én stol pr. ansat ved udendørs arbejde?«

Begrundelse